

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן

פְּרָשַׁת וַיָּשָׁב

י"ז בְּסֵלּוֹ

ה'תשפ"ו

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטָחוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 "אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רֵאשׁוֹן עִם רַשִׁי

עֲבָשׁוּ שְׁלֹמֹדָנוּ עַל אָדָם הָרֵאשׁוֹן, אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב אֲנוּ מוֹכְנִים לְהַתְחִיל אֶת הַחֶלֶק הָעֶקְרִי שֶׁל הַתּוֹרָה אוֹדוֹת יִרְדָּת בְּנֵי יַעֲקֹב לְמַצְרַיִם כְּדֵי לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה וּלְהַכְנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְזֶה מֵה שֶׁקָּרָא:

עֲבָשׁוּ כָּבֶד כָּל הַשְּׂבָטִים נוֹלָדוּ. הֵם הָיוּ הַבָּנִים שֶׁל יֵלֶא, בְּלָהָה, זִלְפָּה וַיֹּסֵף וּבְנֵימִין בְּנֵי רָחֵל. בְּנֵי יֵלֶא הִרְגִּישׁוּ שֶׁהֵם חֲשׁוּבִים יוֹתֵר מִהַבָּנִים שֶׁל בְּלָהָה וְזִלְפָּה מִכִּיּוֹן שֶׁהָיוּ מְשֻׁרָתוֹת.

כְּשִׁיוֹסֵף הָיָה בֶּן 17 הוּא רָעָה אֶת הַצֶּאֱנָה יַחַד עִם הַשְּׂבָטִים הָאַחֲרִים. הָיוּ דֹבְרִים שֶׁהוּא הַתְּנַהֵג בָּהֶם כְּמוֹ יֶלֶד קָטָן (לְמַשָּׁל סִלְסָל בְּשַׁעְרוֹ) וּבִדְבָרִים אַחֲרִים הוּא הַתְּנַהֵג כְּבוֹגֵר, לְמַשָּׁל הוּא הָיָה מְקַדֵּשׁ זְמַן לְבְנֵי בְלָהָה וְזִלְפָּה הָיוּ שְׁלֹפְעָמִים הֵם הִרְגִּישׁוּ כְּאִלוֹ הֵם פְּחוֹת חֲשׁוּבִים.

יוֹסֵף לֹא אָהַב אֶת הַדֶּרֶךְ שֶׁבָּהּ הַתְּנַהֵגוּ בְּנֵי יֵלֶא. הוּא סָפַר לְאָבָא שְׁלוֹ עַל הַדְּבָרִים שֶׁחָשַׁב שֶׁהֵם שׁוֹגִים בָּהֶם לְמַשָּׁל, שֶׁלֹּא הַתְּנַהֵגוּ יָפָה לְבְנֵי בְלָהָה וְזִלְפָּה, וְאִכְלוּ בָשָׂר מִהַבְּהֵמָה שֶׁלֹּא נִשְׁחָטָה (בְּאֻמַּת הַיִּתָּה לָהֶם סָבָה לְכָל דֶּבֶר שֶׁעָשׂוּ).

יַעֲקֹב אָהַב אֶת יוֹסֵף יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר אֶת הַשְּׂבָטִים הָאַחֲרִים, כִּיּוֹן שֶׁנּוֹלָד לְעֵת זְקֻנוֹתוֹ וּבִגְלָל שֶׁהָיָה דוֹמָה לוֹ. יַעֲקֹב לִמַּד אֶת יוֹסֵף כָּל מֵה שֶׁלִּמַּד מִשֵּׁם וַעֲבָר וְהִכִּין לוֹ מַעִיל מִיַּחַד וַיָּפָה לְלִבָּשׁ. הַשְּׂבָטִים קָנְאוּ מְאֹד כִּשְׂרָאוּ זֹאת וְלֹא נָסוּ אֶפְלוֹ לְהַעֲמִיד פָּנִים שֶׁהֵם מִתְּנַהֲגִים אֵלָיו יָפָה כְּשֶׁהֵם כֹּה מְקֻנָּאִים.

יוֹסֵף חָלַם חֲלוֹם שֶׁגָּרַם לְשְׂבָטִים לְקַנָּא בּוֹ עוֹד יוֹתֵר כְּשֶׁסָּפַר לָהֶם אוֹתוֹ. הוּא חָלַם שֶׁהֵם כָּלָם נֶאֱסָפוּ יַחַד בְּשָׂדֶה, וְאֵלּוּמוֹת הַחֹטָה שֶׁלָּהֶם, הַשְּׂתַחֲוִי לְאֵלּוּמָה שְׁלוֹ. דָּבָר זֶה גָּרַם לָהֶם לִשְׂנֹא אֶת יוֹסֵף עוֹד יוֹתֵר הָיוּ וְהִכְנוּהָ הַיִּתָּה שֶׁהוּא יִשְׁלַט עֲלֵיהֶם וְזֶה יִקְרָה בְּאֻמַּת.

יוֹסֵף חָלַם חֲלוֹם נוסף שֶׁגָּם אוֹתוֹ סָפַר לְאֶחָיו. שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ, הַיָּרֵחַ ו־11 כּוֹכָבִים (הַשְּׂבָטִים, וְהוֹרִיו) כָּלָם מִשְׁתַּחֲוִים אֵלָיו. הוּא סָפַר זֹאת שׁוֹב לְאֶבְיוֹ אֲבֵל יַעֲקֹב אָמַר שֶׁזֶה לֹא הִגִּיוֹנִי בִּגְלָל שֶׁלֹּא רָצָה שְׂאֶחָיו יִקְנְאוּ

בו. למרות שלא הבין את כלו, יעקב המתין לראות שהחלום באמת יתממש.

תהלים / יום י"ז לחדש פרקים פ"ג- פ"ז

פרק פ"ה הוא פרק שנאמר על ידי בני קרח (ובהמשך התוסף לתהלים על ידי דוד המלך), כנבואה ותפלה על הגלות הארצה שעל היהודים לעבר. בפרק זה אנו מבקשים מה' כמו שהוציא אותנו מהגלות בעבר, שיוציא אותנו מהגלות שוב ויביא את משיח.

בפסוק י"א נאמר **"חסד ואמת נפגשו, צדק ושלום נשקו"**. האם אתם חושבים שמדבר כאן על אדם בשם חסד שפגש את חברו אמת בחנות ואדם בשם צדק שנתיק נשיקה לחברו משכבר הימים שלום?

המדרש מספר שאכן מדבר כאן על שני אנשים (אבל לא בשמות האלה) חסד הוא אהרן ואמת הוא משה.

מדוע אהרן מכנה חסד ומשה מכנה אמת? בגלל שמשה רבינו הביא את התורה, תורת אמת לעם ישראל. אהרן נקרא חסד בגלל שאהב כל יהודי וקרב אותו לתורה. מה קורה כשהם נפגשים?

זה לא תמיד קל ליהודי לקבל את אמתות התורה. למשל, אם אתם אומרים לילד יהודי שפגשתם בגנה, שהשוקולד שהוא אוכל אינו כשר וזה לא טוב לנשמה שלו לאכל אותו, זו האמת! אבל הילד הזה לא ינסה בכלל להקשיב לכם כל כך מהר, הוא אוהב את השוקולד!

אולם בעזרת חסד אפשר להראות לו שיש לכם חפיסת שוקולד כשרה לא פחות טעימה, אתם יכולים להתיידד אתו ולהראות לו שלא כל כך קשה לשמור על כשרות.

כך נפגשים החסד והאמת, על ידי שמוש בחסד אפשר לעזור לאנשים להבין את האמת.

לכן ה' בקש ממשה ואהרן יחד להוציא את היהודים מהגלות. קדם כל צריך שאהרן ינהיג אותו כדי שיהיו מוכנים ללמד את התורה ואחר כך משה רבינו יכול לתת להם אותה על פי האמת. האם תוכלו על פי הסבר זה להבין איך צדק ושלום נשקו הם אותו דבר?

תנ"א / קונטרס אחרון (י"ז כסלו שנה פשוטה)

האדמו"ר הזקן שמע שאנשים שמהרו מאוד לעבודה שלהם היו החזנים בתפלה בבית הכנסת ולא אפשרו לאנשים שרוצים להתפלל לאט להיות חזנים.

האדמו"ר הזקן הצטער לשמע על כך, ואמר לאנשים שאם הם צריכים ללכת לעבודה הם יכולים להתפלל בעצמם וללכת לעבודה בזמן והחזן יחשב עליהם בשעת התפלה. אבל היות ותפלה היא דבר כה חשוב במיוחד בזמן זה לפני ביאת המשיח, החזן צריך להיות מישהו שמתפלל לאט כדי שלאנשים במנגן יהיה מספיק זמן להתפלל בכונה את כל התפלה.

מדוע התפלה באריכות כל כך חשובה כעת? בגלל שבאשר אנו מעלים ניצוצות של קדושה בעולם, עלינו להעלות אותם לה' - זה נקרא "ברורים" ועושים זאת בתפלה. בימים עברו, האנשים היו בעלי נשמות שהיו מסגלות להעלות את הניצוצות ולברר במהירות, רק על ידי קריאת שמע. בימינו צריכים לעמל קשה יותר על הברורים, ולכן התפלה צריכה לארוך יותר זמן.

אנו קרובים מאוד ל"ט בסיו.

במהלך הימים האחרונים הרבי כותב ב"היום יום" דברים על חסידות חב"ד שעלינו לדעת. אתמול למדנו איך החסידות מלמדת להשתמש בכח של "מח שליט על הלב". היום לומדים איך החסידות מסייעת לכל יהודי לעבוד את ה' בלבד ומחו:

1. חסידות עוזרת להבין אלקות בשכלנו (למשל חסידות מלמדת איך ה' צמצם והסתיר את עצמו עוד ועוד כדי לברא את העולם, תוך שמוש במשלים מהאפן שבו אנשים מתקשרים עם אנשים אחרים).

2. חסידות עוזרת לרגשות שלנו להיות תואמים להבנתנו על ה'. (למשל הבנה איך כל העולם כלו נברא בגלל אהבתו של ה' ליהודי וכדי שיקים מצוה, גורמת לנו להרגיש עד כמה אנו אוהבים את ה' ורוצים להשתמש בכל כוחותינו לקיים את רצונו).

3. חסידות מראה כיצד כל אדם יכול לעשות זאת, כל אחד ברמתו האישית (למשל התנאי למד דרכים רבות כיצד לעורר את רגשות האהבה לה', כדי שכל אדם יוכל למצוא את הדרך שמתאימה לו).

(בתנאי היום, רואים עד כמה הפריע לאדמו"ר הזקן שזמן התפלה לא שמש כראוי, היות וזה זמן שבו חושבים על חסידות ועבודת ה' במח ובלב).

ספר המצוות / מצות עשה רמ"ה

המצוה היומית, היא אותה מצוה שלמדנו בימים האחרונים, **מצות עשה רמ"ה**, היא על אדם שמוכר או נותן משהו לאדם אחר. התורה מלמדת שיש לקנות את הדבר, על ידי שמראים שהוא שייך לאדם שקנה. אחת הדרכים היא על ידי שמגביהים את החפץ.

רמב"ם / הלכות שלוחים ושתפים פרקים ב', ג', ד'

ברמב"ם היום לומדים עוד על שליח שנשלח לבצע משימה עבור השולח ועל שתפים שעובדים יחד. **בפרק ב' – אחד הדברים שלומדים הוא שמי שהוא מתחת לגיל מסים איננו יכול להיות שליח.** אם אדם שולח ילד כשליח, זו אשמתו הבלעדית של השליח אם משהו נאבד או נשבר.

במובן, אפילו ילד יכול להיות שליח של הרבי!

בעבר בכנוס השלוחים העולמי היו קוראים לכנוס הילדים "כנוס ילדי השלוחים" אולם בהתאם לשיחת הרבי על הכח המיוחד שיש לילדים בשליחות, הבינו האחראים שעליהם לשנות את השם ולקרא לכנוס "צעירי השלוחים". הילדים אינם רק ילדים של שלוחים, הם שלוחים בעצמם!!!

פרק ג' – מלמד כיצד אדם יכול לשלח שליח שיטען עבורו בבית הדין (בדומה לעורך דין)

פרק ד' – מתחילים ללמד כיצד אנשים יכולים להפך לשתפים בעסק.

(ראה מאמר מרגלא בפומיא דרבא ה'תשמ"ו)

דרכי החסידות / מבצע חנכה

חנכה מתקרב. להלן כמה דברים אותם הורה הרבי בנוגע למבצע חנכה:

1. עלינו לדאג לכך שתהיה חנכיה דולקת בכל בית יהודי, בפרט אצל חברנו ושכנינו.
2. כל ילד במשפחה מדליק חנכיה משל עצמו בדיוק כפי שהבנות מדליקות נר שבת.
3. יש לספר לילדים שלא לומדים בבית ספר יהודי על נס החנכה.
4. יש לדאג לכך שילדים יהודים יקבלו דמי חנכה. ילדים צריכים לתת גם הם לחבריהם.
5. ילדים צריכים להוסיף תוספת צדקה בחג החנכה, וכפול, בערב שבת.
6. בחנכה, לומדים חלקי התורה העוסקים בחנכה

(מבסס על שבח המועדים, הלכות חנכה)

תפלה / ואהבת

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

בפסוק הראשון של קריאת שמע מדבר על הנשמה שלנו. אומרים לה להבין שהיא מגיעה מה' וה' הוא אחד. הפסוק הבא הוא "ואהבת". אומרים שהנשמה צריכה לאהב את ה'. איך אוהבים את ה'? אפשר ללמד מהאפן שבו מתנהג אדם שאוהב משהו אחר. אם אדם אוהב כסף רב, או מאכל מסוים, הוא תמיד מחפש דרכים להשיג זאת. כדי להראות את אהבתנו לה' צריך לחפש דרכים להתקרב אל ה' ואיך להכניס את ה' לחיינו. מתקרבים לה' על ידי קיום הדברים שאותם אומרים ב"ואהבת" – דבור בדברי תורה ("ודברת בם") הנחת תפלין ("וקשרתם אותם") ועל ידי קיום המצוות.

(ספר הליקוטים צמח צדק אות ק' עמוד 226)

גאולה ומשיח / סימני גאולה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

הרבי מראה דבר נפלא על תקופתנו: בפעם הראשונה מאז ומעולם, אין מי שמפריע לנו להיות יהודים גאים ולהפיץ יהדות לאחרים. אין חקים נגד זה ואין מי שמאיים עלינו להפסיק. בעת הדבר רק בידינו, לנצל את הזמן המיוחד הזה לעשות כל שביכולתנו. זו הכנה חשובה לקראת הגאולה, כאשר משיח יאחד את כל העולם לדעת את ה'. (ראה שיחת פרשת ויגש ספר השיחות ה'תשנ"ב עמוד 224)